

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Środki prowadzące do szczęśliwego życia

polski

بولندي

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة

Szejk Abdur-Rahman bin Nasir As-Sa'di
niech Bóg się nad nim zlituje

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

**Środki prowadzące do
szczęśliwego życia**

الشَّيْخُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ نَاصِرٍ السَّعْدِيُّ

رَحِمَهُ اللَّهُ

**Szejk Abdur-Rahman bin Nasir As-Sa'di,
niech Bóg się nad nim zlituje**

Środki prowadzące do szczęśliwego życia

Autor

Wstęp autora

Chwała Allahowi, któremu należy się wszelka chwała. Świadczę, że nie ma boga prócz Boga jedyne, który nie ma współtowarzyszy, i świadczę, że Muhammad jest Jego sługą i wysłannikiem. Pokój i błogosławieństwo niech będą nad nim, jego rodziną i towarzyszami.

A zatem: Spokój serca, jego ukojenie i radość oraz usunięcie trosk i zmartwień są pragnieniem każdego człowieka. Dzięki temu osiąga się dobre życie, pełnię radości i szczęścia. Istnieją ku temu przyczyny religijne, naturalne i praktyczne, które mogą się w pełni zjednoczyć jedynie u wierzących. Natomiast dla innych, choć mogą osiągnąć to w pewnym stopniu i z powodu, o który walczą ich mędracy, brakuje im wielu bardziej korzystnych, trwałych i lepszych pod względem stanu i końca aspektów.

Jednak w moim traktacie wspomnę o sposobach, które przychodzą mi na myśl, osiągnięcia tego najwyższego celu, do którego dąży każdy.

Są ludzie, którzy zastosowali wiele tych sposobów, osiągając szczęśliwe i dobre życie. Są też

tacy, którzy nie zastosowali żadnego, przez co ich życie stało się nieszczęśliwe i żałosne. A są tacy, którzy są pomiędzy, w zależności od tego, jak im się powiodło. A Allah jest Dawcą Sukcesu i Tym, do którego zwracamy się o pomoc we wszelkim dobru i w odwróceniu wszelkiego zła.

Rozdział

1. Najważniejszym i podstawowym powodem szczęścia jest wiara i dobre uczynki. Bóg mówi w Koranie:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٧﴾

"Ten, kto czyni dobre czyny - czy to mężczyzna czy kobieta - i jest wierzącym, My damy mu dobre życie i wypłacimy mu wynagrodzenie czymś piękniejszym niż to, co czynili." Koran, 16:97.

Powiedział Najwyższy i obiecał tym, którzy łączą wiarę z dobrymi uczynkami, dobre życie na tym świecie oraz piękną nagrodę zarówno w tym świecie, jak i w Domu Wieczności.

Przyczyna tego jest jasna, ponieważ ci, którzy wierzą w Allaha prawdziwą wiarą, przynoszącą owoce w postaci dobrych uczynków, które naprawiają serca, moralność, życie doczesne i wieczne, posiadają zasady i fundamenty, dzięki którym przyjmują wszelkie przyczyny radości i szczęścia, jak również przyczyny niepokoju, trosk i

smutków.

Przyjmują dary i radości z akceptacją, dziękczynieniem i używaniem ich w sposób pożyteczny. Jeśli używają ich w ten sposób, przynosi im to wielką radość, nadzieję na ich trwałość i błogosławieństwo oraz oczekiwanie na nagrodę dla wdzięcznych, co przewyższa swoimi dobrodziejstwami i błogosławieństwami te radości, które są ich owocami.

Przyjmują przeciwności, szkody, troski i smutki, stawiając opór temu, czemu mogą się przeciwstawić, łagodząc to, co mogą złagodzić, i z piękną cierpliwością znosząc to, czego nie mogą uniknąć. Dzięki temu zyskują z przeciwności pożyteczne doświadczenia, siłę, a także wielkie rzeczy z cierpliwości i oczekiwania na nagrodę, które sprawiają, że przeciwności zanikają, a na ich miejsce pojawiają się radości, dobre nadzieje i pragnienie łaski i nagrody od Boga. Jak wyraził to Prorok, niech będzie z nim pokój, w autentycznym hadisie:

(عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ)

Wierzący jest w zadziwiającej sytuacji, albowiem wszystko przynosi mu dobro – jeśli spotka go coś pomyślnego, dziękuje i jest to dla niego dobre, a jeśli spotka go coś przykrego, cierpliwie to znosi i jest to dla niego dobre. I to nie dotyczy nikogo

innego, jak tylko wierzącego. Przekazał Muslim.

Prorok poinformował, że wierzącemu podwaja się zysk, dobro i owoce jego czynów we wszystkim, co go spotyka, zarówno w radościach, jak i w przeciwnościach. Dlatego możesz spotkać dwóch ludzi, których dotyka to samo wydarzenie, dobre lub złe, a jednak różnią się oni znacznie w jego przyjęciu, w zależności od różnic w ich wierze i dobrych czynach. Ten, kto jest opisany tymi dwoma cechami, przyjmuje dobro i zło z wdzięcznością i cierpliwością i wynikającymi z tego czynami, i doświadcza radości i szczęścia, a następnie zniknięcia trosk, smutków, niepokoju, ciasnoty serca i trudów życia, co czyni jego życie w tym świecie szczęśliwym. Z kolei inny przyjmuje rzeczy miłe z arogancją, pychą i tyranią. Wypaczając swoją moralność, przyjmuje je z chciwością i łapczywością, jak zwierzęta. Mimo to jego serce nie jest spokojne, lecz rozproszone z wielu powodów: z powodu strachu przed utratą ukochanych rzeczy, z powodu licznych sprzeczności, które często z tego wynikają, oraz z powodu tego, że dusze nie zatrzymują się na jednym etapie, lecz ciągle pragną innych rzeczy, które mogą się zdarzyć lub nie. Nawet jeśli się zdarzą, to i tak jest niespokojny z wymienionych powodów i przyjmuje przeciwności z niepokojem, strachem i rozdrażnieniem. Nie pytaj więc, co dzieje się z jego nieszczęściem życiowym, z chorobami umysłowymi i nerwowymi, oraz z

lękiem, który może doprowadzić go do najgorszych stanów i najstraszniejszych udręk, ponieważ nie oczekuje nagrody. Nie ma w nim cierpliwości, która by go pocieszyła i złagodziła jego trudności.

Wszystko to wynika z doświadczenia, a jeden dobrze przemyślany przykład tego rodzaju wystarczy, żeby ukazać wielką różnicę między wierzącym, który działa zgodnie ze swoją wiarą, a tym, który tego nie czyni. Religia bowiem w najwyższym stopniu zachęca do zadowolenia z Bożego zaopatrzenia i z tego, co Bóg dał swoim sługom z Jego różnorodnej łaski i hojności.

Wierzący, gdy zostaje poddany próbie choroby, ubóstwa lub innym trudnościom, które mogą spotkać każdego, dzięki swojej wierze oraz zadowoleniu i akceptacji tego, co Bóg mu przeznaczył, pozostaje spokojny i nie pragnie w sercu tego, co nie zostało mu przeznaczone. Patrzy na tych, którzy są w gorszej sytuacji, a nie na tych, którzy są w lepszej. Może nawet jego radość, szczęście i spokój przewyższają szczęście kogoś, kto posiadał wszystkie ziemskie dobra, lecz nie jest tym usatysfakcjonowany.

Podobnie jak ten, kto nie działa zgodnie z wiarą, gdy zostaje dotknięty biedą lub traci niektóre z doczesnych pragnień, staje się niezwykle nieszczęśliwy i cierpiący.

Inny przykład: gdy pojawiają się przyczyny strachu i człowieka dotykają niepokoje,

prawdziwie wierzący pozostaje niezachwiany w sercu, spokojny w duszy, zdolny do zarządzania i kierowania tą sytuacją, która go zaskoczyła, wykorzystując swoje myśli, słowa i czyny. Przygotował się na to niepokojące wydarzenie, a takie postawy przynoszą człowiekowi ulgę i umacniają jego serce.

Zauważysz z kolei, że osoba pozbawiona wiary jest w zupełnie odwrotnym stanie. Gdy pojawiają się obawy, jej sumienie jest zaniepokojone, nerwy napięte, myśli rozproszone, a strach i przerażenie wkradają się do jej wnętrza. Zbiera się w niej zewnętrzny lęk i wewnętrzny niepokój, którego istoty nie można wyrazić słowami. Tego rodzaju ludzie, jeśli nie posiadają pewnych naturalnych umiejętności, które wymagają dużego wysiłku, tracą siły i wpadają w napięcie nerwowe. Dzieje się tak z powodu braku wiary, która skłania do cierpliwości, zwłaszcza w trudnych sytuacjach i przygnębiających, niepokojących okolicznościach.

Zarówno prawy, jak i grzeszny, wierzący i niewierzący, mają udział w nabywaniu odwagi oraz w instynkcie, który łagodzi lęki i je umniejsza. Jednakże wierzący wyróżnia się siłą swojej wiary, cierpliwością, zaufaniem do Allaha i poleganiem na Nim, oraz oczekiwaniem na Jego nagrodę – to wszystko zwiększa jego odwagę, łagodzi ciężar strachu i ułatwia mu pokonywanie trudności. Allah powiedział:

﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

يَرْجُونَ﴾ (١١٤)

"Jeśli wy cierpicie, to i oni cierpią podobnie jak wy, ale wy macie od Boga nadzieję na to, na co oni nie mają." (Koran, 4:104). Otrzymują od Boga pomoc i Jego szczególnego wsparcie, które rozwiewa obawy. Bóg powiedział:

﴿...وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

"I bądźcie cierpliwi. Zaprawdę, Bóg jest z cierpliwymi". (Koran, 8:46)

2. Jednym z powodów, które usuwają troski, smutki i niepokoje, jest dobroć wobec ludzi w słowach i czynach, oraz inne formy dobroci. Dzięki nim Bóg oddala troski i smutki zarówno od sprawiedliwych, jak i niesprawiedliwych, w zależności od ich działań. Jednak wierzący czerpie z tego największe korzyści i wyróżnia się tym, że jego dobroć pochodzi z czystości intencji i oczekiwania na nagrodę.

Bóg ułatwia mu czynienie dobra z nadzieją na dobro, a odwraca od niego nieszczęścia dzięki jego szczerości i oczekiwaniu nagrody, tak jak powiedział Allah Najwyższy:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ جُحُولِهِمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ

النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١١٥)

"W większości ich tajnych rozmów nie ma nic

dobrego, chyba że któryś wezwie do rozdawania jałmuży, czynienia dobra lub porozumienia między ludźmi. A kto tak czyni, szukając zadowolenia Boga, temu damy nagrodę ogromną". (Koran, 4:114).

Powiedział Najwyższy, że wszystkie te rzeczy są dobre od tego, kto je czyni. Dobro przyciąga dobro i odpędza zło. A wierzącemu, który oczekuje nagrody, Bóg daje wielką nagrodę, a ta wielka nagroda to między innymi usunięcie trosk, smutków i podobnych zmartwień.

Rozdział

Jednym ze sposobów łagodzenia niepokoju wynikającego z napięcia nerwowego i zmartwień zajmujących serce jest zaangażowanie się w jakąś pracę lub naukę pożytecznej wiedzy. To odciąga serce od zajmowania się tym, co je niepokoiło. Być może zapomniał z tego powodu o przyczynach jego zmartwienia i smutku, co przyniosło radość jego duszy i zwiększyło jego aktywność. Ten powód jest również wspólny dla wierzącego i niewierzącego. Ale wierzący wyróżnia się swoją wiarą, szczerością i oczekiwaniem nagrody w nauce, którą zdobywa lub przekazuje, oraz w dobrych uczynkach, które wykonuje. Jeśli jest to akt czci, to jest to akt czci, a jeśli jest to praca świecka lub rutynowa czynność, towarzyszy mu dobra intencja i zamiar wykorzystania tego do posłuszeństwa Bogu. Dlatego ma to skuteczny wpływ na odpieranie

trosk, smutków i zmartwień. Ileż to osób cierpiało na niepokój i ciągle zmartwienia, co prowadziło do różnorodnych chorób, a skutecznym lekarstwem na nie było zapomnienie o przyczynie, która ich zmartwiła i zaniepokoiła, oraz zajęcie się ważnymi sprawami.

Praca, którą człowiek wykonuje, powinna być taka, aby dusza czerpała z niej radość i do niej tęskniła, gdyż to najbardziej sprzyja osiągnięciu tego pożytecznego celu. Bóg wie najlepiej.

Aby zwalczyć zmartwienia i niepokój, należy skupić całą myśl na trosce o dzisiejsze zadania, odcinając się od troski o przyszłość i smutku z powodu przeszłości. Dlatego Prorok, pokój z nim, szukał schronienia u Boga przed zmartwieniami i smutkiem (w hadisie przekazanym przez al-Buchariego i Muslima). Smutek z powodu przeszłych spraw, których nie można cofnąć ani naprawić, nie przynosi korzyści, a niepokój wynikający z obawy przed przyszłością może zaszkodzić. Dlatego człowiek powinien żyć teraźniejszością, skupiając swoje wysiłki i starania na naprawie dzisiejszego dnia i obecnego czasu. Skupienie na tym serca udoskanala działania i pozwala człowiekowi pocieszyć się w obliczu zmartwień i smutku. A Prorok, pokój i błogosławieństwo Boga z nim, gdy wznosił du'a' lub zalecał swojej wspólnotce modlitwę błagalną, zawsze zachęcał do polegania na Bogu i pragnienia

Jego łaski, jednocześnie podkreślając znaczenie pilności i wysiłku w dążeniu do osiągnięcia tego, o co się modli. Aby modlitwa była skuteczna, należy porzucić to, co przeszkadza w jej przyjęciu, ponieważ modlitwa idzie w parze z działaniem. Człowiek stara się o to, co przynosi mu korzyść w religii i życiu doczesnym, i prosi swojego Pana o sukces w swoich zamiarach. Prosi Go o pomoc w tym, jak powiedział Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim).

(اٰخِرُضْ عَلٰى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللّٰهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِذَا أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ:
لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَرُ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ "لَوْ"
تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)

Staraj się o to, co ci przynosi korzyść, i polegaj na Bogu, a nie bądź bezsilny. A jeśli spotka cię coś, nie mów: "Gdybym zrobił to i to, byłoby tak i tak", ale powiedz: "To jest przeznaczenie Boga i co Bóg zechce, to się stanie", bo 'gdyby' otwiera działanie szatana. Przekazał Muslim. Prorok, niech pokój i błogosławieństwa będą z nim, połączył nakaz dążenia do rzeczy pożytecznych w każdej sytuacji z poleganiem na Bogu oraz unikaniem poddawania się bezsilności, która jest szkodliwym lenistwem, a także z akceptacją przeszłych wydarzeń i dostrzeganiem wyroków Boga i Jego przeznaczenia.

Podzielił sprawy na dwie kategorie: takie, w

których sługa może dążyć do ich osiągnięcia lub zdobycia tego, co jest możliwe, albo ich uniknięcia lub złagodzenia szkody, i w to sługa wkłada swój wysiłek i prosi Boga o pomoc, oraz takie, w których to nie jest możliwe (tj. nie ma się wpływu na wynik). Przynosi to spokój duszy, zadowolenie i poddanie się woli Bożej. Nie ma wątpliwości, że uwzględnienie tej zasady jest źródłem radości i usunięcia trosk oraz smutków.

Rozdział

Jednym z największych powodów ukojenia serca i wewnętrznego spokoju jest częste wspomnianie Boga, które ma niezwykle wpływ na ukojenie serca i wewnętrzny spokój oraz usunięcie trosk i smutków. Bóg mówi w Koranie:

﴿...أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

"Tak! Wspominanie Boga daje sercom ukojenie!" (Koran, 13:28) Wspominanie Boga ma wielki wpływ na osiągnięcie tego celu ze względu na jego szczególne właściwości oraz na nagrodę i zasługę, której oczekuje sługa.

Podobnie mówienie o widocznych i ukrytych łaskach Boga, ponieważ ich poznanie i mówienie o nich usuwa troski i smutki, i zachęca sługę do wdzięczności, która jest najwyższym i najwznioślejszym stopniem, nawet jeśli sługa znajduje się w stanie ubóstwa, choroby lub innym nieszczęściu. Gdy porówna łaski Boga, które są

niezliczone i niepoliczalne, z jego nieprzyjemnością, okaże się, że łask jest nieporównywalnie więcej niż trudności.

Nawet nieprzyjemności i nieszczęścia, gdy Bóg wystawia poprzez nie człowieka na próbę, a on spełnia obowiązek cierpliwości, zadowolenia i poddania się, stają się lżejsze i mniej uciążliwe. Nadzieja człowieka na nagrodę i odpłatę oraz oddanie się Bogu poprzez wypełnianie obowiązku cierpliwości i zadowolenia sprawiają, że gorzkie rzeczy stają się słodkie, a słodycz nagrody powoduje, że zapominamy o goryczy cierpliwości.

Jedną z najbardziej korzystnych rzeczy w tym kontekście jest stosowanie się do tego, do czego Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zachęcał w autentycznym hadisie, gdzie powiedział:

(انظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَلَّا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)

Spójrzcie na tych, którzy są poniżej was, a nie na tych, którzy są powyżej was, abyście nie gardzili łaską Boga, którą was obdarzył. (Przekazał al-Buchari) Kiedy człowiek postawi przed swoimi oczami tę wzniosłą perspektywę, dostrzeże, że przewyższa wiele innych stworzeń pod względem zdrowia i tego, co się z nim wiąże, oraz zaopatrzenia i tego, co wynika z jego posiadania, niezależnie od tego, jak trudna jest jego sytuacja. W ten sposób

znikają jego niepokój, troski i smutki, a jego radość i zadowolenie z Bożych błogosławieństw, które przewyższają te, które posiadają inni, wzrastają.

I im dłużej człowiek rozważa widoczne i ukryte błogosławieństwa Boga, zarówno te duchowe, jak i doczesne, tym bardziej dostrzega, że jego Pan obdarzył go dobrem i uchronił przed wieloma nieszczęściami. Bez wątpienia to oddala troski i smutki, a przynosi radość i szczęście.

Rozdział

Jednym z powodów przynoszących radość i usuwających troski oraz zmartwienia jest dążenie do usunięcia przyczyn wywołujących zmartwienia oraz zdobycie przyczyn przynoszących radość, co osiąga się poprzez zapomnienie o przeszłych nieprzyjemnościach, których nie można cofnąć, oraz zrozumienie, że zajmowanie się nimi jest bezcelowe i nierozsądne, jest wręcz głupotą i szaleństwem. Dlatego człowiek powinien walczyć z myślami o nich, a także z niepokojem o przyszłość, który wynika z wyobrażeń o biedzie, strachu lub innych nieprzyjemnościach, które sobie wyobraża w przyszłym życiu. Wiadomo, że przeszłe sprawy są nieznane – nie wiemy, co się wydarzy, czy to dobro, czy zło, nadzieje czy cierpienia. Jest to w rękach Potężnego, Mądrego, a nie w rękach ludzi, którzy mogą jedynie dążyć do osiągnięcia własnego dobra i uniknięcia szkody. Sługa wie, że jeśli

odwróci swoje myśli od niepokoju o przyszłość swoich spraw, zaufa swojemu Panu w ich naprawie i będzie spokojny co do ich rezultatu, jego serce się uspokoi, jego sprawy się poprawią, a jego troski i niepokoje znikną.

Jednym z najbardziej korzystnych sposobów na rozważenie przyszłości jest użycie tej modlitwy, którą Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) zwykł odmawiać:

(اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ)

O Allahu, napraw moją religię, która jest ochroną moich spraw, napraw moje życie doczesne, w którym jest moje utrzymanie, i napraw moje życie przyszłe, do którego zmierzam. Spraw, by moje życie zwiększało każde moje dobro, a śmierć była odpoczynkiem od wszelkiego zła. Przekazał Muslim. I podobnie jego słowa:

(اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)

O Allahu! W Twoim miłosierdziu pokładam nadzieję, nie pozostawiaj mnie samemu sobie nawet na mgnienie oka i napraw wszystkie moje sprawy. Nie ma boga oprócz Ciebie. Przekazane przez Abu Dałuda z autentycznym łańcuchem

przekazu. Jeśli człowiek z oddaniem powtarza tę modlitwę, która przynosi korzyść jego przyszłości zarówno w sprawach religijnych, jak i doczesnych, z obecnym sercem i szczerą intencją, starając się osiągnąć to, co jest w niej zawarte, Bóg spełni jego prośby i nadzieje oraz wynagrodzi jego wysiłki, a jego troski zamienią się w radość i szczęście.

Rozdział

Jednym z najskuteczniejszych sposobów na pozbycie się niepokoju i zmartwień, gdy człowiek doświadcza trudności, jest dążenie do ich złagodzenia poprzez przewidywanie najgorszych możliwych scenariuszy i przygotowanie się na nie. Gdy to uczyni, powinien starać się złagodzić to, co można złagodzić, na miarę możliwości. Dzięki takiemu przygotowaniu i skutecznemu działaniu, jego zmartwienia i troski znikną, a wysiłek włożony w przynoszenie korzyści i unikanie dostępnych zagrożeń przyniesie mu ulgę.

Jeśli więc spotykają go przyczyny strachu, chorób, ubóstwa i braku niektórych umiłowanych rzeczy, niech przyjmie to z wewnętrznym spokojem i przygotowaniem duszy na to, a nawet na najtrudniejsze z tego, co może się zdarzyć. Przygotowanie duszy na znoszenie trudności łagodzi je i usuwa ich intensywność, zwłaszcza jeśli zajmuje się ich zwalczaniem w miarę swoich możliwości. Łączy się w nim przygotowanie duszy

z pożytecznym działaniem, które odciąga uwagę od trosk związanych z nieszczęściami, i walczy ze sobą, aby odnawiać siłę oporu wobec trudności, opierając się przy tym na Allahu i mając w Nim dobrą ufność. Nie ma wątpliwości, że te działania przynoszą wielką korzyść w osiągnięciu radości i ukojenia dla serca, wraz z nadzieją na nagrodę zarówno w tym życiu, jak i w przyszłym. To jest widoczne i doświadczone, a przypadków tego, kto to wypróbował, jest bardzo wiele.

Rozdział

Jednym z najważniejszych sposobów leczenia chorób serca, a także chorób fizycznych, jest siła serca i jego niewzruszoność wobec złudzeń i wyobrażeń, które przynoszą złe myśli. Gniew i zamieszanie są bolesnymi przyczynami, a oczekiwanie na nieszczęścia i utratę ulubionych rzeczy wpędza człowieka w troski, smutki, choroby serca i ciała oraz załamanie nerwowe, które ma swoje złe skutki, których liczne szkody ludzie już widzieli.

Kiedy serce polega na Bogu, ufa Mu i nie poddaje się złudzeniom ani nie jest opanowane przez złe wyobrażenia, a pokłada nadzieję w Bogu i pragnie Jego łaski, wówczas znikają z niego troski i smutki, a także wiele chorób ciała i serca. Serce zyskuje siłę, ukojenie i radość, których nie da się wyrazić słowami. Jak wiele szpitali jest pełnych pacjentów

cierpiących na złudzenia i fałszywe wyobrażenia, jak bardzo te sprawy wpływają na serca wielu silnych ludzi, nie wspominając o słabych, i jak często prowadzą do głupoty i szaleństwa! Zdrowy jest ten, kogo Bóg uzdrowił i poprowadził do walki z samym sobą, aby zdobyć korzystne środki wzmacniające serce i odpędzające jego niepokój. Allah mówi:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

"A kto ufa Bogu, temu On wystarczy". (Koran, 65:3). To znaczy zapewnia jego potrzeby związane z religią i życiem doczesnym.

Osoba, która pokłada zaufanie w Allahu, jest silna duchem i nie ulega złudzeniom ani niepokojom, ponieważ wie, że to wynika ze słabości duszy oraz z lęku, który nie ma podstaw. Wie również, że Allah zapewnił pełne wsparcie tym, którzy Mu zaufali. Dlatego ufa Allahowi i jest spokojna o Jego obietnicę, co usuwa jej troski i niepokoje, zamieniając trudności w łatwość, smutek w radość, a strach w bezpieczeństwo. Prosimy Najwyższego o zdrowie i o to, by obdarzył nas siłą serca i jego stałością oraz pełnym zaufaniem, które Allah obiecał swoim wyznawcom, zapewniając im wszelkie dobro i ochronę przed wszelkim złem i szkodą.

Rozdział

13-W wypowiedzi Proroka (niech pokój i

miłosierdzie Allaha będzie z nim):

(لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخَرَ)

Niech wierzący mężczyzna nie odrzuca wierzącej kobiety; jeśli nie podoba mu się jedna z jej cech, niech doceni inną. Przekazał Muslim. Z tej wypowiedzi płyną dwie wielkie korzyści:

Pierwsza to wskazówka dotycząca traktowania żony, bliskiego, towarzysza i współpracownika, oraz każdego, z kim masz relację i kontakt, i że powinieneś przygotować się na to, że musi być w nim jakaś wada, brak lub coś, co ci się nie podoba. Jeśli to znajdziesz, pomyśl o tym, jak ważne jest dla ciebie utrzymanie więzi i zachowanie miłości i przypomnij sobie jego zalety oraz obopólne korzyści z tej relacji na płaszczyźnie osobistej i społecznej. Dzięki przymykaniu oka na wady i zauważaniu zalet, przyjaźń i kontakt trwają, a wraz z nimi spokój ducha.

Druga korzyść to usunięcie zmartwień i niepokoju, zachowanie zdrowej relacji oraz stałe wypełnianie obowiązków wynikających z relacji, a także dawanie od siebie więcej niż wynika z obowiązków – to zapewnia niezakłóconą relację. Kto nie kieruje się tym, co wspomniał Prorok (pokój i błogosławieństwo Allaha z nim) - lecz przeciwnie, skupia się na wadach i jest ślepy na zalety - ten z pewnością będzie niespokojny, miłość do bliskich mu ludziom zostanie zakłócona, a strony relacji nie

będą odpowiednio dbać o podtrzymanie jej.

Wielu ludzi o wysokich aspiracjach przygotowuje się na czas katastrof i niepokojów, ćwicząc cierpliwość i spokój. Jednakże przy błahych i prostych sprawach martwią się i tracą spokój, a powodem tego jest to, że przyzwyczaili swoje dusze do wielkich spraw, a zaniedbali je przy małych, co im zaszkodziło i wpłynęło na ich komfort. Człowiek roztropny przyzwyczaja swoją duszę zarówno do małych, jak i dużych spraw, prosząc Boga o pomoc w ich pokonywaniu i aby nie pozostawiał go samego nawet na mgnienie oka. Wówczas łatwe stają się dla niego małe sprawy, tak jak łatwe były dla niego te wielkie. Pozostaje spokojny duchem, z sercem pełnym ukojenia.

Rozdział

Rozsądny człowiek wie, że jego prawdziwe życie to życie szczęścia i spokoju, a jest ono bardzo krótkie, więc nie powinien go skracać przez zmartwienia i pogrążanie się w troskach, gdyż to jest sprzeczne z prawidłowym życiem. Powinien oszczędzać swoje życie, aby nie tracić go na zmartwienia i troski. Dotyczy to zarówno człowieka prawego, jak i grzesznika, ale wierzący ma z tego opisu większy udział i korzyść zarówno w tym życiu, jak i w przyszłym.

Ponadto gdy spotka go coś przykrego lub obawia się przykrości, powinien porównać to z

otrzymanymi łaskami zarówno duchowymi, jak i doczesnymi. W wyniku takiego porównania ujawni się obfitość otrzymanych błogosławieństw, a doznane przykrości stracą na znaczeniu.

Podobnie porównuje to, czego się obawia, z możliwością wystąpienia szkody, z wieloma prawdopodobieństwami bezpieczeństwa, nie pozwalając, aby słabe prawdopodobieństwo przeważało nad wieloma silnymi prawdopodobieństwami. W ten sposób jego troski i obawy znikają. Szacuje największe z możliwych prawdopodobieństw, które mogą go dotknąć, przygotowując się na ich wystąpienie, jeśli się pojawią, i dąży do zapobiegania tym, które się nie wydarzyły, oraz do usunięcia lub złagodzenia tych, które się wydarzyły.

Jedną z korzystnych rzeczy jest wiedzieć, że krzywda wyrządzona ci przez ludzi, zwłaszcza w postaci złych słów, nie szkodzi tobie, lecz im, chyba że zajmiesz się tym i pozwolisz, by zawładnęło to twoimi uczuciami, wtedy zaszkodzi ci tak samo jak im. Jeśli jednak nie zwrócisz na to uwagi, nie zaszkodzi ci wcale.

Zrozum, że twoje życie jest zależne od twoich myśli. Jeśli twoje myśli dotyczą tego, co przynosi ci korzyść w religii lub w życiu doczesnym, twoje życie będzie dobre i szczęśliwe. W przeciwnym razie, będzie odwrotnie.

Jednym z najbardziej korzystnych sposobów na

pozbycie się zmartwień jest przyzwyczajanie się do tego, by nie oczekiwać wdzięczności od nikogo poza Bogiem. Jeśli czynisz dobro wobec kogoś, wobec kogo masz obowiązek albo nie masz, wiedz, że jest to twoja transakcja z Bogiem. Nie przejmuj się wdzięcznością tego, komu okazałeś dobroć, jak powiedział Bóg o swoich wybranych stworzeniach:

﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾

"My przecież karmimy was tylko dla oblicza Boga. Nie pragniemy od was ani zapłaty, ani podziękowań". (Koran, 76:9).

Potwierdza się to w relacjach z rodziną i dziećmi oraz sile więzi z nimi. Kiedy przyzwyczaisz się do chronienia ich od zła, zaznasz spokoju i ukojenia. Do przyczyn spokoju należy przyjmowanie cnót i działanie zgodnie z wewnętrznym impulsem, bez męczącego wymuszenia. Gdy jednak podążasz krętą ścieżką, powracasz z pustymi rękami bez osiągnięcia cnoty. Mądrością jest czynienie z rzeczy nieprzyjemnych rzeczy miłe i pozytywne. Sprawia to, że przyjemność jest niezakłócona, i usuwa zmartwienia.

Miej na uwadze rzeczy pożyteczne i dąż do ich realizacji, nie zwracaj uwagi na rzeczy szkodliwe, abyś nie zajmował się przyczynami prowadzącymi do zmartwień i smutku. Szukaj wsparcia w odpoczynku oraz skupieniu się na zadaniach ważnych.

Jedną z korzystnych rzeczy jest kończenie działań na bieżąco i uwolnienie się od nich na przyszłość. Niekończone zadania będą się kumulować, a do nich dołączą przyszłe zadania, co zwiększy ich ciężar. Jeśli zakończysz wszystko na czas, podejdziesz do przyszłych spraw w pełni sił intelektualnych i świeżą energią.

Należy wybierać spośród pożytecznych działań te najważniejsze, skupiając się na tym, do czego skłania się twoja dusza i co wzbudza w tobie silne pragnienie, w przeciwnym razie prowadzić będą do znużenia, nudy i przygnębienia. Wspomagaj się w tym prawidłowym myśleniem i konsultacją, gdyż kto się radzi, nie żałuje. Przestudiuj dokładnie to, co zamierzasz zrobić, a gdy upewnisz się o korzyści i podejmiesz decyzję, zaufaj Bogu, bo Bóg kocha tych, którzy Mu ufają.

Chwała Bogu, Panu światów.

Niech Allah błogosławi naszego pana Muhammada, jego rodzinę i jego towarzyszy oraz obdarzy pokojem.

الفهرس

Środki prowadzące do szczęśliwego życia.....	2
Autor	2
Szejk Abdur-Rahman bin Nasir As-Sa'di, niech Bóg się nad nim zlituje	1
Wstęp autora	2
Rozdział	3
Rozdział	9
Rozdział	12
Rozdział	14
Rozdział	16
Rozdział	17
Rozdział	18
Rozdział	20

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

